

De les societats esportives a les societats anònimes

L'oci es decanta pel negoci

La nova Llei de l'Esport transformarà les societats esportives en societats anònimes. Els clubs esportius, amb un deute de més de 30.000 milions, comencen a posar-se en mans dels homes d'empresa per tal d'afrontar la nova situació.

El darrer mes de juliol Bernard Tapie, empresari francès i propietari de l'equip de futbol Olympique de Marsella, es feia amb el 80% de les accions de l'empresa de roba esportiva alemanya, Adidas, després de comprar-la a les quatre filles d'Adolf Dassler —que tenien en propietat un paquet d'accions del 20% del total cadascuna—, a causa de les disputes que sembla que tenien entre elles.

Amb aquesta operació Tapie ha realitzat la major inversió com a empresari, ja que

la compra d'Adidas implica que haurà de vendre la meitat del seu imperi actual —BTF (Bernard Tapie Finances) amb una facturació l'any 1989 de 19.425 milions de pessetes— per a poder accedir a la compra de la major empresa de roba esportiva del món (Adidas ha tingut una facturació l'any 1989 de 248.000 milions de pessetes, només als Estats Units).

L'activitat empresarial apareix unida, amb aquesta compra, a l'activitat esportiva en una sola iniciativa, cosa que era el gran objectiu d'aquest anomenat *enfant terrible*, nom amb què se'l coneix ja a tot

Europa. Aquesta relació esport-empresa no sempre és tan directa, però molts homes de negocis sí que estan lligats a activitats relacionades amb l'esport o amb un altre tipus d'activitat cultural.

LA DIFÍCIL INVERSIÓ EN ESPORTS

Però no sempre és tot favorable a la inversió en aquesta matèria, perquè, entre altres coses, el tractament fiscal que es dona a la inversió en esports i l'estructura jurídica dels clubs influeixen de manera decisiva en la rendibilitat i seguretat de la

Un negoci que mou molts milions.

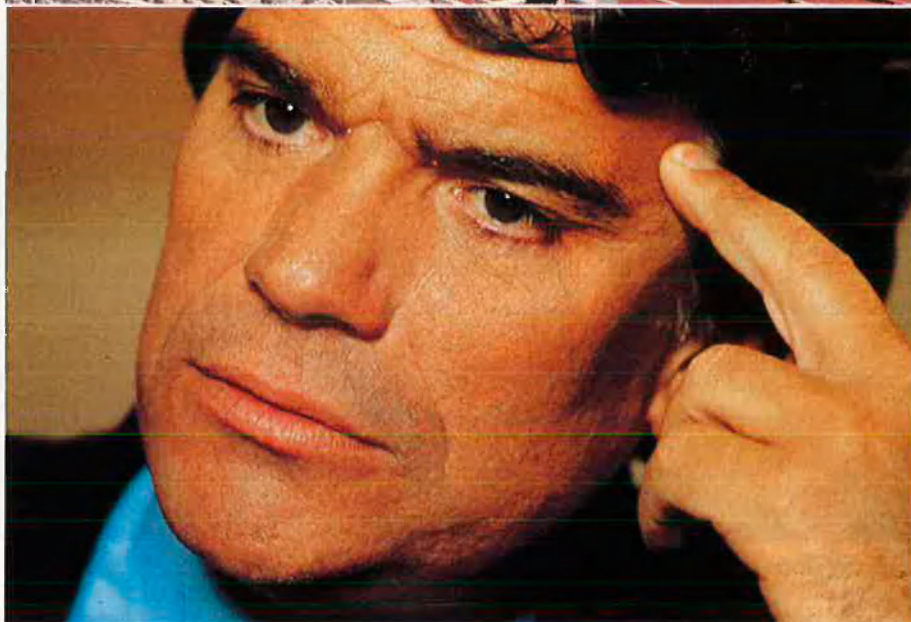
inversió, tant com en qualsevol activitat empresarial.

"El tractament fiscal en l'esport espanyol no és que siga desfavorable -ha comentat a EL TEMPS Jesús Samper, secretari general de la Lliga de Futbol Professional (LFP)- però sí que es podria fer més favorable". Aquesta és l'opinió majoritària dels clubs de futbol espanyols -preferentment de futbol-, perquè veuen com estan lluitant per mantenir unes societats esportives, que prompte es convertiran en anònimes, i que promouen una activitat que és moltes vegades representativa de l'estat al qual pertanyen. Malgrat les queixes dels clubs en aquest sentit, l'administració central es podria fer càrrec del deute global dels clubs de futbol, que es valora en més de 30.000 milions de pessetes. Aquesta operació se situa dins del Pla de Sanejament acordat pel CSD (Consell Superior d'Esports) i la LFP.

"La Llei de l'Esport està bé -comentava l'entrenador del F.C. Barcelona, Johan Cruyff en aprovar-se la llei- però a Itàlia la inversió en esports desgrava i ací no". El que diuen que serà nou mànager del F.C. Barcelona va donar la clau d'aquest tema i es va afegir a una sèrie de comentaris que s'han sentit per diversos àmbits de l'esport estatal i que va encetar el president del Reial Madrid, Ramón Mendoza, amb motiu del darrer Mundial de Futbol d'Itàlia, quan es queixava que els clubs espanyols no podien competir en igualtat de condicions amb els italians, dominadors de les competicions de futbol europees -UEFA (Juventus), Recopa (Sampdòria) i Copa d'Europa (Milà)- durant la temporada 89-90, precisament perquè a Itàlia les operacions relacionades amb l'esport desgraven.

En una posició semblant s'expressa el gerent de l'Elx, Carles Conesa, que argumenta que "hi ha un greuge comparatiu amb altres països europeus tant en el tema de la desgravació fiscal com en el tractament de l'IVA". Ens ha comentat que en altres països de la CEE l'IVA grava un 6% i a l'estat espanyol ho fa un 12%. També en relació amb altres activitats del món de la cultura o de l'espectacle veu el senyor Conesa un tractament discriminatori en relació amb l'esport, ja que, per exemple, "el cinema només grava un 6%", davant del 12% d'IVA que grava l'esport.

Per al senyor Joan Lacueva, gerent del RCD Espanyol, el tractament fiscal que reben els clubs esportius és "el mateix que qualsevol altra empresa", i a més

Silvio Berlusconi, president de l'A.C. Milà i propietari del Canale-5. Josep Lluís Núñez, més d'una dècada al front del Barça.

creu que no té per què ser diferenciat, ja que, segons ell, "el govern ha deixat molt clar, amb la nova Llei del l'Esport, que considera les societats esportives com unes societats anònimes més", i per tant pareix que hi haurà un tracte de favor per a l'esport tal i com ocorre a Itàlia.

La NBA (Associació Nacional de Bàsquet) americana apareix com a pionera en la instauració de les societats anònimes al món de l'esport. A Europa ha estat Itàlia la primera a instaurar-lo, i així molts clubs esportius italians tenen unes estructures jurídiques diferents a la resta dels clubs. Però, la NBA no sols va exportar aquesta nova estructura jurídica, sinó que també instaurà els límits pressupostaris —que permeten una igualtat competitiva—, com també la potenciació dels ingressos atípics i dels ingressos per retransmissions de televisió...

Malgrat tot, la nova llei de l'esport no serà, de manera directa, un element que potencie la inversió, perquè, segons Jesús Samper, "sols aclareix la situació jurídica dels clubs", encara que, tal com diu el senyor Conesa, "amb aquesta intenció s'ha fet". És a dir, la nova llei permet que les antigues societats esportives es convertesquen en societats anònimes, la qual cosa permetrà als clubs tenir una estructura més empresarial, i per tant es podrà augmentar el nombre de fortunes destinades a l'esport, ja que veuran una major seguretat per una possible inversió. Però, encara queda molt de camí per recórrer.

Daniel Hermosilla

Qui és qui

Fa uns mesos la revista nord-americana *Forbes* publicava una llista amb els 271 homes més rics del planeta, dels quals només 17 tenien relació directa amb el món de l'esport. No hi figurava, però, cap empresari espanyol; com a màxim d'europes, com Silvio Berlusconi o Giovanni Agnelli.

SILVIO BERLUSCONI

Es propietari de l'A.C. Milà i de l'equip de bàsquet de la mateixa ciutat. Domina el mercat de la televisió privada d'Itàlia —a través de Canale 5— i ja comença a estendre el seu poder com per exemple a la Tele-5 espanyola.

GIOVANNI AGNELLI

Dominador de diferents camps econòmics del seu país —banca, automòbils—, se'l coneix sobretot per ser el propietari de l'empresa automobilística FIAT. Al món de l'esport, és propietari de la Juventus de Torí —la *signora* del *calcio* italià— i també és propietari d'*Il Messaggero di Roma*, que té l'ex-aler dels Lakers de Los Angeles, Michael Cooper.

BERNARD TAPIE

Es va introduir al món de l'esport l'any 1983 amb l'equip ciclista de La Vie Claire del cinc vegades guanyador del Tour de França, Bernard Hinault. El 1989 va fer-se càrrec de l'Olympique de Marsella, que va convertir en el dominador absolut de futbol francès en guanyar dues vegades consecutives la lliga del país gal.

JESÚS GIL

Ha estat el representant més important

de l'estat espanyol d'aquesta nova raça de famosos presidents-empresaris. El popular president atlètic arribà a la presidència del club madrileny l'any 1986. Aquest home, dedicat a la construcció immobiliària —sobretot de zones turístiques com la Costa del Sol— no ha tingut el mateix èxit que el seu homònim francès, perquè ha combinat encerts amb molts errors, producte de la precipitació en la presa de decisions. La seua aportació més important és la creació d'un estat d'opinió favorable al canvi de les estructures del futbol estatal.

RAMÓN MENDOZA

Es president del Reial Madrid, que, junt amb el Barcelona, és l'associació esportiva més important de l'estat espanyol. Mendoza està introduït dins del món de la banca —és conseller-delegat del Banco Exterior— i de la comunicació —és conseller-delegat del grup Prisa, editora d'*El País*, a més de tenir relació amb el món de la ramaderia.

JOSEP LLUÍS NÚÑEZ

President del F.C. Barcelona, enfoca la seua feina professional al món de la construcció —és propietari de l'empresa Construcciones Núñez y Navarro, SA— domina gran part de l'activitat constructora a la ciutat de Barcelona. En els més de deu anys al cap de la direcció del club blau-grana, aquest dirigent ha combinat una gestió presidencialista i personalista —amb la qual va tenir forts enfrontaments amb tots els estaments del club— amb una gestió més participativa.